

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219204108
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2219204108.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudcov: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Anton Jaček, v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, Bratislava, IČO: 36 062 235, právne zastúpený: REMEDIUM Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: Z. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, O. V., o zaplatenie 918,10 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 21C/73/2019-109 zo dňa 16. februára 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. v časti výšky priznanej náhrady trov konania r u š í a v e c m u v r a c i a v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 918,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z 918,10 eur od 07.03.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, a to v sume 147 eur na trovách právneho zastúpenia a v sume 55,- eur ako náhradu za zaplatený súdny poplatok, celkovo v sume 202,- eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil v napadnutom výroku II. podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalobca bol plne úspešný, súd mu v súlade s citovaným zákonným ustanovením priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O ich výške súd rozhodol podľa § 262 ods. 2 CSP s prihliadnutím na čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za podanú žalobu, a to vo výške 55,- eur a na trovách právneho zastúpenia 220,50 eur (3 úkony právnej služby (predžalobná výzva, prevzatie zastúpenia a písomné podanie na súd - podanie žaloby + 3x eur režijný paušál). Súd žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, ktoré vznikli pred podaním žaloby t. j. za jeden úkon právnej služby - predžalobná výzva s režijným paušálom, keď pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo skutočností, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania a dovedy sa nejedná o trovy konania vzhľadom na ustanovenie § 251 CSP, aj keď tento nárok je spojený so súdnym konaním. Vo zvyšnej časti (2x úkon právnej služby po 61,74 eur s DPH + 2x režijný paušál po 11,76 eur s DPH, spolu vo výške 147,- eur) súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi náhradu trov konania v ním uplatnenej výške a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

3. Proti tomuto rozhodnutiu v časti výroku o nároku na náhradu trov konania podal žalobca odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby

uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca citoval ust. § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov. Žalobca si v podanej žalobe vyčíslil trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby a predžalobná výzva) vrátane 3 režijných paušálov. Žalobca je zároveň názoru, že pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Žalovaný je v ňom upozornený na výšku pohľadávky, na úroky z omeškania a ďalšie poplatky súdneho a exekučného konania. Zároveň sú v ňom uvedené aj platobné údaje na splatenie pohľadávky a kontaktné údaje pre mimosúdne vyriešenie záležitosti. Dňa 15.06.2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky o odmenách a náhradách. V zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia vyhlášky o odmenách a náhradách sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie predžalobnej výzvy. Cieľom uvedenej novely v zmysle dôvodovej správy k vyhláške o odmenách a náhradách je: „zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu, nakoľko kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel, v dôsledku čoho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia.“

Lex superior derogat legi inferiori je právny princíp, ktorý znamená, že ak existuje rozpor medzi ustanoveniami dvoch právnych predpisov rôznej právnej sily, prednosť má predpis vyššej právnej sily. V danom prípade je však aplikácia predmetného princípu vylúčená, nakoľko CSP neupravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom. V zmysle uvedeného teda nie je možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s jednoduchým odkazom na ust. § 251 CSP, nakoľko predmetné ustanovenie zákona v žiadnom prípade neupravuje spornú problematiku na rozdiel od vyhlášky o odmenách a náhradách, čím sa, ako už žalobca uviedol, vylučuje aplikácia nadradeného zákonného právneho predpisu.

Ak okresný súd považuje predmetné úkony právnej služby za úkony vynaložené priamo v súvislosti s konaním na súde, na rozdiel od predžalobnej výzvy, žalobca dáva do pozornosti samotnú dôvodovú správu k spornej novele vyhlášky o odmenách a náhradách. V samotnom článku 7 CSP normuje jednu zo základných princípov a povinností civilného súdu, a tou je obligatórne priorizovanie zmierlivého riešenia sporu, pričom daný účel v rámci predsúdneho konania sleduje práve predžalobná výzva advokáta, najmä ak je predmetom konania peňažná pohľadávka.

Úkon právnej služby akým je predžalobná výzva nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v ponímaní ust. § 121 Občianskeho zákonníka, nakoľko tento úkon je potrebné bezpodmienečne subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované po prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná, ostane pasívny. Žalobca je toho názoru, že novela vyhlášky o odmenách a náhradách odstráni pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia (teda nie za príslušenstvo pohľadávky), a to práve tým, že tento úkon zaradila samostatne medzi úkony, za ktoré patrí advokátovi odmena. Z uvedeného dôvodu podľa názoru žalobcu nie je možné, aby si žalobca uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Zároveň žalobca v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie OS Nové Zámky sp. zn.: 9Csp/86/2019 zo dňa 02.02.2021.

Porovnaním petitu žaloby s výrokom rozsudku vo veci samej jednoznačne vyplýva, že žalobe žalobcu bolo vyhovené v celom rozsahu, t. j. žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

Žalobca poukazuje aj na skutočnosť, že civilné sporové konanie je ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd), v dôsledku čoho je zrejmé, že právne predpisy nie sú predmetom dokazovania, preto ich konajúci súd musí poznať. V nadväznosti na zákonné ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka žalobca poukazuje na to, že podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 40,63 eur, pozostávajúcej z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby mohol byť v prejednávanej príhode zo strany súdu právne posúdený ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ, a to bez ohľadu na to, že žalobca takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania.

Žalobca ďalej uvádza, že sa nestotožňuje ani so spôsobom, akým súd prvej inštancie rozhodol o výške náhrady trov konania, kedy konajúci súd priamo v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodol aj o výške náhrady trov konania, pričom svoj postup odôvodnil poukazom na čl. 17 CSP, teda zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. S uvedeným postupom súdu prvej inštancie sa však

nemožno stotožniť, nakoľko nemá oporu v aktuálnej právnej úprave, ktorá výslovne zverila právomoc o rozhodovaní o výške náhrady trov konania (na základe nároku, o ktorom bolo rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) vyššiemu súdnemu úradníkovi, ktorý na tento účel rozhodne samostatným uznesením. V tejto súvislosti žalobca poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR z 22. júna 2017, sp. zn. II. ÚS 796/2016-65.

Žalobca má za to, že súd mal napadnutým rozsudkom rozhodnúť iba o nároku na náhradu trov konania - a to tak, že žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech. Súd však v predmetnom rozsudku rozhodol aj o výške náhrady trov konania, o ktorej by mal rozhodovať vyšší súdny úradník, a to po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, čím súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Záverom žalobca poukazuje aj na objektívnu skutočnosť ohľadom uplatňovania si nároku v skrátenom konaní prostredníctvom elektronickej komunikácie cez web stránku: <https://obcan.justice.sk/ezaloby>, ktorej zriaďovateľom je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Do formuláru označeného ako „Upomínacie konanie - návrh na vydanie platobného rozkazu Okresnému súdu Banská Bystrica“ bola na základe novelizácie predmetnej vyhlášky o odmenách a náhradách (ako aj rozhodovacej praxe súdov) včlenená do časti E) Trovy konania nová kolónka pre ďalší úkon právnej služby - a to práve úkon právnej služby „predžalobná výzva“. Spolu je teda možné uplatniť si v rámci návrhu na vydanie platobného rozkazu 3 úkony právnej služby tak, ako to urobil žalobca, pričom toto znenie formuláru bolo platné aj v čase vyhlásenia rozsudku a súd o ňom musel mať vedomosť.

Žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmal a v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %, pričom o výške takto priznanej náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, v ktorom vyšší súdny úradník prizná žalobcovi náhradu trov konania aj za uplatnený úkon právnej služby - predžalobná výzva a zároveň prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b) a h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výške priznanej náhrady trov konania v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o výške náhrady trov konania zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti výroku II. v časti výšky priznaného nároku žalobcu voči žalovanému na náhradu trov konania v sume 147,- eur na trovách právneho zastúpenia a v sume 55,- eur ako náhradu za zaplatený súdny poplatok, celkovo v sume 202,- eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu.

7. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

8. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy predstavujú súčasť celého súdneho procesu. Právo na náhradu trov konania vzniká zo zákona. Rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Výrok o nároku na náhradu trov konania má povahu tzv. závislého výroku, a to z dôvodu vzájomnej väzby medzi výsledkom sporu a priznaním, či nepriznaním nároku na náhradu trov konania. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie. Druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v zmysle § 239 a nasl. Civilného sporového poriadku, o ktorej rozhodne sudca súdu prvej inštancie. Rozhodnutie sudcu o sťažnosti je konečné, bez možnosti ďalších opravných prostriedkov. Rozhodovanie o výške náhrady trov konania realizuje poverený vyšší súdny úradník.

10. V predmetnej veci rozhodla o trovách konania sudkyňa tým spôsobom, že súčasne rozhodla o nároku aj o výške priznanej náhrady trov konania, pričom takýto postup odôvodnila na základe § 255 ods. 1, § 262 a čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku. Čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku vyjadruje princíp hospodárnosti konania - súd postupuje v konaní tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

11. Odvolací súd však takýto postup súdu prvej inštancie nepovažuje za správny. Pokiaľ sudkyňa súdu prvej inštancie rozhodla v jednom rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania a aj o výške nároku, napriek tomu, že rozhodovanie o výške realizuje vyšší súdny úradník, teda súd nedodržel zákonný postup, pričom odkázal na princíp hospodárnosti konania, porušil procesnú podmienku konania, teda došlo k vade v obsadení súdu. Uvedenú vadu nemožno zhojiť ani princípom hospodárnosti konania, nakoľko treba trvať na zákonom upravenom postupe pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Náprava nedostatku procesnej podmienky spočíva v zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti výšky priznaného nároku na náhradu trov konania podľa § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku za účelom odstránenia zistenej procesnej vady. Úlohou súdu prvej inštancie bude rozhodnúť o výške náhrady trov konania samostatným rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

12. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).